

Lúčik

Občasník žiakov ZŠ s MŠ Stakčín

šk. r. 2013/2014

CHRISTOS RAŽDAJETSJA, SLAVITE - KRISTUS SA RODÍ, OSLAVUJTE

Počas svojho života človek prežíva mnohé udalosti, ktoré potešia, povzbudia, naplnia jeho dušu pokojom a nevšednou radosťou. Jednou z takýchto udalostí, ktorá spojí rodinu a na ktorú sa všetci tešíme, lebo v ten čas sme k sebe milší, bližší a štedrejší, je oslava Narodenia Božieho Syna. Je to udalosť, ktorá nemá obdobu v dejinách. V dejinách ľudstva boli mnohé udalosti, ktoré menili chod dejín, no jedine Narodenie Krista/Roždestvo Christovo/ je dôvodom, aby ľudstvo začalo počítať nový letopočet. Sviatok je opradený dlhoročnou tradíciou, v každom kraji alebo krajine osobitými obyčajmi a zvykmi. Aj napriek všetkým odlišnostiam a názvom tohto sviatku treba jednoznačne povedať, že jeho základom je náboženská udalosť – oslavy Narodenia Božieho Syna.

Podľa tradície starozákonného židovského národa, ktorý sa pred každou dejinnou udalosťou pripravoval na ňu modlitbou, pôstom a očistením, novozákonný národ kresťanov, novozákonná Cirkev sa pripravuje podobným spôsobom. Tam nachádzame pôvod pôstnej štedrovečernej večere. Nočný čas narodenia si pripomíname večernými alebo nočnými bohoslužbami. Betlehemci, koľadníci, vinšovníci nám pripomínajú tých anjelov, ktorí prví zvestovali svetu: „Christos sa narodil, radujme sa...“. Prítomnosť Boha je pre ľudí dôvodom na veľkú radosť. Boží Syn sa rodí na svet, aby sa v ľudskom tele priblížil k človeku a ukázal cestu návratu k stratenému rajskému životu. Celé tvorstvo sa sklonilo k betlehemskej jaskyni a prináša dary. Zem dala jaskyňu, nebo hviezdu, anjeli spev, ľudstvo dáva Máriu – matku, traja králi – hvezdári (mágovia, astronómovia) prinášajú kráľovské dary – zlato, kadidlo a myrhu. Všetko sa udialo pod rúškom noci,

tajomne, lebo o všetkom bolo predpovedané (prorokované), ale bolo veľmi málo tých, ktorí to prijímali a uverili tomu. Miestom narodenia Božieho Syna je jaskyňa, aby ukázal, že prichádza v pokore a nie je odkázaný na kráľovské paláce. O jeho narodení zvestujú anjeli nie tým vysokopostaveným, ale pastierom, ktorí bdejú, aby strážili svoje stáda, ktorých táto zvesť prekvapí, ale idú, aby sa presvedčili a boli svedkami neopakovateľnej chvíle, keď sa nebo sklonilo k zemi.

Snažme sa v tomto vianočnom čase nájsť motiváciu byť pokornými, rozvážnymi, usilovnými, vďačnými, ohľaduplnými voči starším, rodičom, učiteľom, a to bude najkrajší dar nielen na vianočné sviatky a pod stromček, ale budeme mať Vianoce každý deň.

Milí žiaci, pani riaditeľka, pani zástupkyňa, vážení učitelia a výchovní pracovníci, ale aj všetci zamestnanci našej školy, želám vám príjemné a pohodové sviatočné dni, šťastné a veselé sviatky Christovho narodenia, duchovnú a telesnú energiu, múdrosť a trpezlivosť, osobné a rodinné šťastie a každodenný pocit Vianoc.

S hlbokou úctou vás všetkých so sviatkom Kristovho narodenia a Novým rokom pozdravuje

Mgr. Ján Gliganič, učiteľ náboženstva

Medzinárodný deň školských knižníc

Tento významný deň sa uskutočňuje už od roku 1999 a toho roku pripadol na deň 28.októbra. Tohtoročnou témou MDŠK je ŠKOLSKÉ KNIŽNICE: BRÁNA DO ŽIVOTA. Cieľom tejto aktivity je uskutočnenie zaujímavého podujatia v školskej knižnici, ktoré by viedlo žiakov k dobrému vzťahu ku knihe, k čítaniu, poznávaniu nového.

Prostredníctvom vyučujúcich SJL sme sa my žiaci stali na istý čas anketármi. Našou úlohou bolo počas mesiaca október získať od dospelých ľudí odpovede na anketové otázky, napr. či čítali v detstve knihy, či navštevovali knižnicu, aké knihy najradšej čítali, či čítajú aj v dospelosti a či bola pre nich kniha bránou do života. Po zozbieraní anketových lístkov vyučujúce SJL vyhodnotili odpovede a výsledok bol celkom zaujímavý. Anketou sme dospeli k tomu, že respondenti chodili do knižnice, čítali, ba čítajú aj v dospelosti. Zistili sme, aké literárne žánre najradšej čítali a nakoniec aj to, že pre mnohých bola kniha skutočnou bránou do života. Sprevádza ich počas štúdia a je ich sprievodkyňou aj v ďalšom ich živote.

Výsledky boli percentuálne vyhodnotené a odoslané do súťaže do Slovenskej pedagogickej knižnice, ktorá sídli v Bratislave. Samozrejme, zdokumentovali sme odoslanú správu ukážkami niektorých anketových lístkov a fotografiami z knižnice a tried, kde si žiaci pozvali na besedu dospelých ľudí.

Alena Voroňaková, 8. roč.

Detský čin roka

Projekt s názvom Detský čin roka sa už po trinásty rok dostáva do našich rúk v podobe malej knižôčky plnej pekných detských skutkov. Detské príbehy ukrývajú v sebe silnú a výnimočnú výpoveď o svete detí, o skutočných hodnotách a hlavne vyjadrujú túžbu detí, aby bolo viac dobra, pochopenia a spolupatričnosti okolo nás.

Prečítali sme si príbehy o dobrých detských skutkoch, zapojili sme sa do žiackej poroty a pridelili sme svoje hlasy tým príbehom, ktoré nás najviac dojali. Vieme, že naše hlasy budú tiež rozhodovať o oceneniach detského činu roka 2013, preto sme sa o tom rozhodovali sami a zodpovedne. Všetci budeme čakať na slávnostné vyhodnotenie projektu v decembri.

Za zverejnené uskutočnené príbehy, ktoré nás mnohých chytily za srdce, si deti naozaj zaslúžia velikánsku odmenu a majú náš obrovský obdiv.

Kristína Diničová, 8. roč.

Integrácia 2013

Celoslovenský
charitatívny koncert
Integrácia 2013
prevzal toho roku pod
svoju záštitu minister
školsťva, vedy,
výskumu a športu SR
Dušan Čaplovič,

predseda PSK Peter Chudík a primátor mesta Košice Richard Raši.

Cieľom koncertu Integrácia je spájať deti so zdravotnými hendikepmi aj bez nich, spájať deti s rôznymi sociálnymi pomeroch prostredníctvom hudby, kultúry, zábavy... Tu sa nerobia rozdiely medzi jednými a druhými, pretože sa tu spája vzájomná láska, dobrota a ľudskosť. A práve táto vzájomnosť spojila 25. októbra 2013 všetky deti bez rozdielu, teda zdravé, zdravotne hendikepované i sociálne znevýhodnené a do posledného miestečka zaplnili Steel Arénu v Košiciach. Aj my žiaci ZŠ s MŠ v Stakčíne sme boli medzi nimi. Tejto veľkolepej akcie sa zúčastnilo osemdesiattri žiakov, šesť učiteľov a jedna pracovníčka OcÚ v Stakčíne. Spolu s ostatnými deťmi sme tleskali takým známym umelcom, ako sú napr. skupina IMT SMILE, Peter Bič Project, Ewa Farna, Sisa Sklovská, Ego či Majk Spirit a mnohým ďalším.

V hale vládla vynikajúca atmosféra, ktorá v nás zanechala hlboký dojem a mali sme radosť z toho, že sme sa mohli Integrácie zúčastniť s deviatimi tisíckami detí nádherný koncert.

V mene všetkých zúčastnených žiakov ďakujem starostovi našej obce pánovi J. Kerekaničovi a riaditeľke ZŠ s MŠ v Stakčíne Mgr. T. Kapraľovej za poskytnutie finančných prostriedkov na túto jedinečnú akciu. Vážime si to a sme si vedomí vašej štedrosti, a preto vám patrí naša veľká vďaka.

Patrik Kofira, 7.B

Gerbócova literárna Snina

Do literárnej súťaže žiakov vo vlastnej tvorbe sme sa zapojili ešte v minulom školskom roku. Vyhodnotenie

výsledkov súťaže sa uskutočnilo 21.11.2013 v sninskom kaštieli.

Táto súťaž je venovaná pamiatke zosnulého básnika Jozefa Gerbóca, ktorý pochádzal zo Sniny. Súťaž organizuje jeho manželka so synom a podporujú takýmto spôsobom záujem žiakov o vlastnú literárnu tvorbu.

V tejto súťaži žiaci našej školy získali takéto ocenenia:

Andrea Mandzaková, 3.B – 2. miesto

Maroš Michalčín, 3.B – 3. miesto

Jana Špitaliková, 3.B – čestné uznanie

Lívia Zubíčeková, 6.B – 3. miesto

Lenka Glogovská, 6.B – čestné uznanie

Vítazi boli ocenení diplomami a vecnými cenami.

Lenka Glogovská, 6.B

Európsky deň jazykov

26. september tohto roku sa niesol v našej škole v znamení novej tradície, ktorá sa začala

písať práve v tento deň. Keďže žiaci našej školy sa učia cudzie jazyky, vyučujúci neostali mimo tejto zaujímavej aktivity.

Pre žiakov 2. stupňa pripravili jazykové hry späté s cudzími jazykmi. Pani učiteľka Mgr. L. Lukáčová v úvode oboznámila žiakov s históriou tohto dňa a potom nasledovali aktivity pod vedením pani učiteľky Mgr. A. Dubjakovej, ktorá naučila žiakov niekoľko dôležitých slov, ktoré človek v živote bežne potrebuje, po francúzsky. Pán učiteľ Mgr. M. Zubaľ ich tie slová naučil po nemecky. Keďže všetci sa učia po anglicky a po rusky, nemali problém použiť tieto slová aj v týchto jazykoch.

Po tejto aktivite žiaci dostali náčrty európskych štátov. Ich úlohou bolo farebne vymalovať tie štáty, ktorých jazyky používali v predchádzajúcej úlohe. Zároveň si zaspievali piesne, ktoré sa na hodinách cudzích jazykov naučili.

Bodkou za týmto posedením bola spoločná fotografia. Usmevy žiakov hovorili za všetko. Bola to naozaj vydarená akcia, žiakom sa mimoriadne páčila.

Simona Leňková, 9.A

Na návšteve v DJZ v Prešove

Aj sny sa môžu stať skutočnosťou a poctivej práce sa netreba báť. To vedia všetky deti, pretože

rozprávkový príbeh o pracovitej Popoluške je všetkým známy.

No aj napriek tomu, že príbeh poznáme, tešili sme sa 19.11.2013 na predstavenie DJZ v Prešove, aby sme naživo sledovali osud Popolušky tak, ako ho pre nás naštudovali herci tohto divadla. A bolo to niečo výnimočné. Klasickú rozprávku vystriedala moderná variácia – bez holubov a s dvoma bláznivými orechmi. No objavili sa v deji aj nám známe motívy z pôvodnej rozprávky. Na scéne nechýbali vždy iné a zaujímavé kulisy či nádherné kostýmy.

Rozprávkový záver – dobro víťazí nad zlom, bol konečnou bodkou za Popoluškiným príbehom. Aj v tejto rozprávke zlo bolo potrestané výsmechom malých divákov v hľadisku a dobru, naopak, patril obrovský potlesk.

Lívia Zubíčeková, 6.B

Burza informácií

Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Humenné, pracovisko Snina v spolupráci s mestom Snina usporiadali 7.11.2013 Burzu informácií v Mestskom kultúrnom a osvetovom stredisku v Snine. Akcie sa zúčastnili aj žiaci našej školy, ktorí končia základnú školskú dochádzku.

Hlavným cieľom burzy bolo stretnutie zástupcov stredných škôl v Snine so žiakmi 9. ročníka z okresu Snina. V priestoroch MK a OS boli umiestnené prezentačné stánky zúčastnených stredných škôl, pri ktorých študenti a vyučujúci prezentovali školu, jej jednotlivé odbory, predvádzali názorné ukážky – chemické pokusy, prácu robotov, zdobenie cukrárskych výrobkov, tvorbu účesov a pod. Školy predstavili aj také aktivity, ktoré sa uskutočňujú mimo vyučovania – spolupráca so školami v zahraničí ako aj výmenné pobyty.

Záujem o budúcich študentov z radov našich žiakov prejavili všetky stredné školy a toto stretnutie určite pomôže žiakom pri výbere ďalšieho štúdia.

Mgr. Mária Lojanová, tr. uč. 9.B

Prší, prší

Prší, prší len sa leje,
prišla jeseň, to my vieme.
Slniečko je zubaté
a stromy sú fľakaté.
Svetríky si obliekame,
a na zimu sa chystáme.

Maroš Michalčín, 2.A (3.miesto
v súťaži "Gerbócova literárna Snina")

Anketa

Čo pre teba znamená čarovné slovičko Vianoce?

Timea Zubaľová, 1. ročník:

Predstavujem si stromček s darčekom.

Timo Ihnat, 1. ročník: Darčeky!

Katka Fedorková, 2. ročník: Ja si predstavujem pekne vyzdobený stromček.

Peter Demjan, 2. ročník: Teším sa hlavne na kapra...

Nina Sochaničová, 3.B: Ehm...na babičku!

Ladislav Mitro, 3.A: Predstavujem si kopačky pod stromčekom.

Dominika Pitel'ová, 4. ročník: Teším sa na to, že bude meter snehu.

Ján Štofira, 5.A: Vianoce pre mňa znamenajú lásku, šťastie, pokoj...

Viktória Makarovičová, 5.B: Teším sa na oblečenie, rodinu...

Viktor Kofira, 6.A: Pstruh. To je prvé čo mi napadlo.

Alexandra Iskajcová, 7A: Darčeky.

Silvia Vasková, 7.B: Teším sa na darčeky, pokoj v rodine a, samozrejme, na sneh.

Kristína Diničová, 8. ročník: Vianoce pre mňa znamenajú lásku, šťastie, darčeky...

Anna Cinová, 9.A: Predstavujem si darčeky, sneh.

Nikola Telehaničová, 9.B: Keďže som už deviatačka, tak chápem, že Vianoce nie sú len o darčekom, ale teším sa hlavne na rodinu, že budeme spolu pri jednom stole.

Vlastná tvorba

Vôňa vody

Volám sa Miška Jirušková a pochádzam z Prahy. Keď som mala štyri roky, moja mamka sa vydala za môjho terajšieho ocka a odišli sme bývať na Slovensko. Teraz mám deväť rokov, bývam v Stakčíne a som žiačkou 4. ročníka ZŠ s MŠ Stakčín.

Počas tohtoročných letných prázdnin nás navštívil po prvýkrát môj pražský dedko Láďa. Bola som rada, že sa mu u nás veľmi páčilo, ale najviac ma prekvapilo to, ako mu chutila naša voda.

„Čo je na nej také zvláštne?“ spýtala som sa dedka, „veď je to obyčajná voda!“

„Nemáš pravdu, srdiečko. Vôbec nie je obyčajná. Ja v nej cítim vôňu vašich krásnych lúk a lesov“, odvetil mi dedko.

„Vôňu? Akú vôňu? Veď voda vôbec nevoní!“ zasmiala som sa.

„Napi sa a uvidíš“, povedal dedko a podal mi pohár vody.

Opatrne som vzala do rúk pohár vody, priložila som si ho k ústam a pomalými dúškami som pila. Voda mi stekala dolu hrdlom, príjemne ma chladila a ja som cítila jej úžasnú chuť a vôňu, ktorú som si doteraz nevedomila.

Prekvapene som pozrela na dedka.

„Vidíš? My v Prahe takú vodu nemáme. A vieš, prečo? Lebo tá vaša pramení v lone krásnej prírody a steká do priehrady, ktorú nič neznečisťuje.“

„Veď to sú Poloniny, náš národný park! A tá priehrada sa volá Starinská priehrada. Učili sme sa o nich v škole!“ skočila som dedkovi do reči.

„Máš pravdu, moja. Si múdre dievčatko“, pochválil ma dedko a nalial si ďalší pohár vody...

Cez letné prázdniny, po skončení štvrtého ročníka, plánujeme s rodičmi navštíviť príbuzných v Prahe. Už teraz viem, čo prinesiem dedkovi. Veľkú fľašu našej chutnej a voňavej vody.

Michaela Jirušková (1.miesto v súťaži Voda pre život, život pre vodu)

Ďakujeme, Bože!

My sa v našom kraji nebojíme smädu,
lebo blízko máme Starinskú priehradu.

Voda ako krištál' každému z nás chutí,
piť ju z vodovodu nemusia nás nútiť.

Sme tu šťastní, hraví, zdraví ako repa,
z číročistej vody, čo nám z vrchov steká.

Steká z hôr a kopcov národného parku,
z uličských potokov, z runinského jarku.

Ďakujeme, Bože, za tú dobrú vodu!
Želáme ju všetkým – celému národu!

Viktória Badidová

(3. miesto v súťaži Voda pre život, život pre vodu)

Strýko Stano

Slepý starý strýko Stano,
vstáva všade skoro ráno.
Stále sedí v svojom stane,
nevie sa, čo sa s ním stane.

Stále myslí na nezmysly,
v spánku mu to správne myslí.
V svojom sničku si sám sníva,
že si slivky v snehu skrýva.

Andrea Mandzáková, 2.A (2.miesto
v súťaži Gerbócova literárna Snina)

INTERVIEW s víťazným družstvom chlapcov v stolnom tenise v okresnej súťaži.

Športové súťaže sú medzi žiakmi mimoriadne obľúbené. Naposledy naši športovci zabodovali v obvodnom kole v kategórii stolný tenis. Opýtali sme sa ich na to, ako hodnotia svoje výkony oni sami.

Nikola Telehaničová: Ako hodnotíte svojich súperov?

Dominik Matiko: Myslím si, že boli rovnako zdatní ako my. No ako to už chodí, jedným sa darí viac, iným zase menej.

Michal Gezo: Súperi boli silní, ale my sme sa snažili a zvládli sme to.

Nikola Telehaničová: Darilo sa ti v tejto súťaži?

Michal Keleman: Popravde ani veľmi nie, ale snažil som sa a vďaka skvelým spoluhráčom sa nám podarilo vyhrať.

Nikola Telehaničová: Rátali ste s tým, že obhájite prvenstvo?

Michal Keleman: Nebudem klamať. Nie, nerátal som s tým a o to viac ma víťazstvo potešilo.

Dominik Matiko: V prvej chvíli som bol veľmi prekvapený. Ale hrali sme dobre, prvé miesto sme si zaslúžili.

Nikola Telehaničová: Dokázal si prekonať sám seba?

Michal Gezo: Áno, dokázal. Šlo mi to výborne a na svoj výkon som hrdý.

Nikola Telehaničová: S akými pocitmi ste odchádzali zo súťaže?

Michal Gezo: Pocity boli úžasné, tešil som sa.

Michal Keleman: Moje pocity boli neopísateľné. Veď prvé miesto je predsa prvé miesto. A získať ho v takejto konkurencii poteší o to viac.

Dominik Matiko: Samozrejme, odchádzal som spokojný. Kto by nebol rád?

Posledná otázka je pre pána učiteľa Mgr. Mariána Hudáka.

Nikola Telehaničová: Verili ste, že žiaci, ktorých ste pripravovali do súťaže, získajú prvé miesto?

Mgr. Marián Hudák: Videl som to na tú prvú trojku, keďže sa chlapci pripravovali individuálne, ale musím povedať, že na turnaji boli najlepší. Hrali výborne a to víťazstvo bolo zaslúžené.

Zasmejme sa!

Oci, je pravda, že na Mesiaci žijú ľudia?

-Áno, synček, ved' vidíš, že sa tam svieti.

Dankova mama sa rozpráva s holohlavým pánom.

Danko príbehne k mamičke a pýta sa jej:

- Mami, prečo má ten pán bosú hlavu?

Malý chlapec sa márne pokúša dočiahnuť na zvonček pri dverách.

- Počkaj, pomôžem ti, -povie mu okoloidúci pán a stisne zvonček.

- Fajn, dedo, a teraz zdrháme!

Anička prvýkrát pije kyslé mlieko a hovorí mamičke:

- Mami, tá krava bola asi po záruke.

- Jožko, čo tam gumuješ?

- Prosím, pán učiteľ, ved' ste mi povedali, aby som si tú päťku opravil.

Teta sa pýta malého Jožka:

- Ako sa ti páči v škole?

- Ale je to nanič. Úlohy riešime my a výplatu dostáva pani učiteľka.

Príde Jožko domov zo školy a hovorí:

- Písali sme písomnú prácu.

- A koľko otázok si vedel? –pýta sa ocko.

- Dve. Meno a priezvisko.

Učiteľka: -Móricko, vyskloňuj slovo chlieb.

Móricko: - No ta...kto? čo? chlieb

s kým? s čím? so salámou

komu? čomu? mne.

Učiteľka hovorí žiakom:

- Ten, kto si myslí, že je najhlúpejší v triede, nech sa postaví.

Postaví sa malý Dežko a učiteľka sa ho pýta:

- Dežko, ty si myslíš, že si najhlúpejší v triede?

- Nie, pani učiteľka, len mi bolo trápne, nechať vás tu samu stáť.